

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz verifikacijske debate v kranjskem dež. zboru.

III.

(Govor posl. Ivana Tavčarja.)

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Ne bil bi se oglasil k besedi, da me ni pozval moj stari prijatelj Andrej Kalan. (Poslanec Klun: Ste bili že prej oglašeni!) Kaj pravite? Se li želite z mano razgovarjati, gospod kanonik Klun? (Poslanec Klun: Prosim, da ste se prej oglasili, kakor Kalan!) Pa sem se bil odpovedal in šele potlej, ko me je Kalan apostrofiral z Rešnjim Telesom, oglasil sem se zopet, ker tacega ntolcevanja, da sem kedaj rekel, da bom hujši nego Bog, ne sprejemam niti iz ust kakega kapelana, niti iz ust kakega škofa, kar Kalan najbrž nikdar ne postane. (Smeh v središču.) Nastal je razgovor o agitaciji, ki se je vnela pri deželno-zbornskih volitvah in oglasila sta se od one (leve) strani k besedi gospod kanonik Klun in — ne vem, kak naslov imate — dr. Ignacij Žitnik. Jaz ne bi bil odgovarjal tema dvema gospodoma, ker vem, da je gospod kanonik Klun, dasiravno je danes rudeč od jeze ali razburjenosti (Veslost v središču; poslanec Klun smeje se: Jaz? Motite se!) v srci vender dobra, stara, poštena duša. Spominjam se prijateljskega razgovora, ki sva ga imela na Dunaji; rekla sva, da sva trudna vednih bojov in da se ne bova več mešala v politiko. In gospod kanonik Klun je dejal: „Jaz se ne bom več pričkal in prepiral z mladimi ljudmi, ki so mi v moji stranki čez glavo vzrastli. (Veslost v središču.) Govoril je tako, da mora vsak, ki je danes slišal njegov govor, misliti, da mu ta govor ni prišel iz srca. Gospod poslanec Žitnik pa, ki je danes protestiral proti izrazu „klerikalec“ in nam je povedal, da je liberalec, govoril je nekako tako, da sem dobil utis, kakor da on sam ne ve, kateri stranki prav za prav pripada. Tudi jaz tega v istini dostikrat ne vem! Kar se pa tiče njegovega govora, moram reči, da bi mi tudi ne bil dal povoda, oglašati se k besedi, in če sem to prvotno vender-le storil, zgodilo se je to samo zategadelj, ker sem

pričakoval, da bode današnja debata onim novim močem, s katerimi se je vsled zadnjih volitev pomnožila nasprotna nam stranka, dala povod, udeležiti se razgovora. Pričakoval sem, da se debate, v kateri se je oni (levi) strani toliko ostrega očitalo, ne bodo udeležili samo duhovniki, ampak tudi lajki iz one (leve) strani. Pridigali so nam štirje duhovniki, zastoj pa sem čakal, da bode svoj glas povzdignil, recimo gospod poslanec Pfeifer, nekdanji naš somišljenik. Mož je izginil. Pričakoval sem, da se bode morebiti oglasil nekdanji naš pristaš Gabrijel Jelovšek, tudi ta je molčal. Dalje sem mislil, da se bode morebiti vzdignil gospod Koščak ali gospod Modic, ki sta nekaj tudi bila v našem taboru; gospoda sta molčala. Iz tega sklepam, da duhovnikom ni bilo treba odgovarjati, ker so tisti, ki so lajki v njih stranki, molčali in s tem priznali, da je resnica na naši strani, da nam ne morejo ničesar odgovarjati.

Gospoda tovariša kanonika Kluna opozarjal bi samo na jedno reč. Disciplina je seveda duhovnikom predpisana. Zatorej pa je gospod kanonik Klun vzel veliko trombo pred usta in na ves glas zapel slavo škofu, katerega tudi jaz kot višjega dušnega pastirja visoko čislam. (Poslanec Klun: Dokažite to!) Gospod kanonik Klun je duhovnik in bi moral kot tak resnico govoriti. Tembolj se mi čudno zdi njegovo pretiranje, da še nikdar nismo imeli škofa, ki bi bil slovenski narodnosti bolj prijazen, nego je sedanji vladika. Nečem govoriti o Zlatoustu Pogačarju, katerega kanonik Klun ni ljubil. (Poslanec Klun: O ja!) Vprašam pa, ali gospod kanonik Klun ne ve, da je nekaj zasedal stolico ljubljansko Anton Alojzij Wolf? In ta je bil brezdvoybeno večji prijatelj slovenskemu narodu, kakor Missia! In ali ste pozabili na Slomška? (Poslanec Klun: Ta ni bil v Ljubljani!) Sedanjega vladiko primerjati s takimi možmi, kaže, da ste sami prepričani, da se za neresnico bojujete!

Gospoda, čemu je naša stranka provzročila celo to razpravo? Samo za to, da je javno izrekla, da s tako agitacijo, kakoršna se je pri zadnjih deželno-zbornskih volitvah od nasprotne nam stranke uprizorila, ni nikomur pomagano in da se je javno

obsojal način, kako ljubljanski škof spoštuje svoj vzvišen poklic. Prvi duhovnik v deželi je brezdvoybeno poklican, da se bojuje in poteguje za to, da v deželi vladata mir in kristjanska ljubezen. Ne bojim se pa preklica, ako rečem, da škof naš v tem oziru ni storil svoje dolžnosti, ko se je kot hujskač podal v agitacijo, ter je mesto da bi bil skušal mir in ljubezen zanesti v to deželo, vzbujal in razvnel vse strasti. Mi se ne pregrešamo proti Sv. Rešnjemu Telesu, ampak mi pravimo, da je to nekaj tako vzvišenega, tako svetega, da se ne sme v volitve nositi — nikar se ne smeajte gospod kanonik Klun! — kajti, ako se bode Najsvetejše pri takih prilikah, kakor so volitve, izpostavljalo, potem ne more izostati, da se bodo pokazale posledice, o katerih sem v Metliki govoril in katere hočem gospodu Kalanu v spomin poklicati. Vsaj je bilo že mnogo volitev in nikdar škof ni čutil potrebe, da bi bil ukazal izpostavljati Sv. Rešnje Telo, ali ukazal duhovnikom, v cerkvah pridigovati in agitovati za volitve. Iz cerkve izšla je glavna agitacija in jaz mislim, da je to slaba usluga bila sveti veri, ki se je na ta način samo ponižavala. Volitve v deželni zbor končno nimajo tako posebnega pomena. Ali jaz tukaj sedim ali pa gospod Povše, to ni take posebne važnosti! Sv. Rešnje Telo pa ima tako velikanski pomen — gospod tovariš Povše se smeje, kar se mi sumno vidi — tako vzvišen pomen, da bi se nikakor ne smelo bagatelizovati na tak način, kakor se je to storilo pri zadnjih volitvah.

Kar se tiče tistih besed, o katerih trdi gospod poslanec Kalan, da sem jih izustil v Metliki, ve sam prav dobro, da je govoril neresnico, ali po nekem starem receptu si je mislil: „Natisnimo jih, nekaj bode že pomagale!“ Ali stvar je bila v resnici drugačna. Pomislite, od Vaše strani, od škofa se je izdal komando, da naj se izpostavi Sv. Rešnje Telo. Recimo, da je to pomagalo pri izvolitvi gospoda tovariša Kluna in Pakiža! Tam se bode versko prepričanje morebiti še bolj vnelo mej ljudstvom — v dolenjskih mestih in trgih pa sem bil izvoljen jaz in kaj si bodo ljudje mislili? Da v Metliki, v Krškem itd. (Poslanec Kalan: „katoličani niso svojo dolžnosti storili.“) Sv. Rešnje Telo

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Voderan.)

III.

(Dalje.)

Nekega dne po odhodu gospice Pavle nagovoril me teta resno in nekako svečano, kakor še nikoli: „Ne zamerim Ti, ker Ti ni všeč gospica Maslenkova, oprostila sem Ti, ker si tako neusmiljeno obsodil gospico Pavlo; neoprostno pa bi bilo, ko bi se ne zmenil za gospico, s katero Te želim seznaniti čim prej. Ne ugovarjaj mi zdaj, — sam boš sodil, kadar jo spoznaš. Mila kakor lunica, omikana, delavna, in imela bode lepo doto. Srečen boš, ako se boš hotel potruditi. Liki rožica se razvija pod skrbnim in pazljivim očesom svojih roditeljev. Srečen, trikrat srečen, kdor jo utrže. Torej na noge, dragi moj! Videti jo moraš, potem mi gotovo pritrdiš, da Te tu čaka sreča, potem ne črhneš ni besedice več.“

Poslej ni govorila drugega nego o krasoti in milobi gospice Lenore, o njeni pridnosti in o tisočakih, katere srečni ženini dobi z njeno roko. Vzbudila je mojo radovednost, in jaz nisem imel moči

reči jej, da nimam mnogo zaupanja v njeno radodarno hvalo.

Nisem dolgo čakal; teta je kmalu poskrbela za priliko, da vidim hvaljeno krasotico. Neko nedeljo popoldne pridržala me je teta po obedu, dokler ni gosa Fišerjeva z Lenoro došla v poset. Na prvi pogled videl sem, da Lenora ni nikaka lepota, manje taka, kakoršna bi morala biti po opisu moje tete, a čutil sem vender takoj, da mi je težko oko obrniti od njene ljubke prikazni, od njenega milega obrazka.

Kakor je teta meni opisovala čarobnost Lenorino, tako je njej mnogo pripovedovala o mojih lastnostih ter skušala vzbuditi jej kolikor mogoče dobro mnenje o meni, predno me je videla. Zatorej je tudi Lenora radovedno uprla vá-me svoje lepe oči, ter je njeno rudeče lice pri tem zarudele še bolj. Dober vtisek náme je napravila tudi Lenorina pohlevnost in sramožljivost, kateri jej nista dopuščali mnogo govoriti; zato si pa o njeni omiki nisem mogel storiti nikake sodbe.

Pri odhodu gostov je moja teta prav rada obljubila, da bode ona skoro vrnila poset in pri tem omenila, da jo bodem jaz spremljal.

Kako sem jo razveselil, ko sem iskreno priznal, da mi je vnanost Lenorina simpatična! Takoj

je odločila dan, kdaj pojdeva k Fišerjevim. — Predstavil sem se gospodu Fišerju, kateri mi je razkazoval svoje gospodarske sprave in stroje, ter razlagal, kako misli gospodariti. Lenora pa je, ko smo se vrnili v sobo, kazala svoja ročna dela, katerih je bilo mnogo in katerih umetnost sem moral hvaliti. Tudi mlajše njene sestre pokazale so, da se v tej hiši ne pase lenoba, da ima vsak svoje delo, primerno svojim močem in sposobnostim. Opazil sem tudi strogo disciplino. Lenora ni si upala pred svojo materjo govoriti o ničem, ako jej ta ni dovolila z očmi, ter je pri vsaki priliki pokazala svojo brezpogojno pokornost. Všeč mi je bila tudi njena priprosta ali prav lična domača obleka; najlepša svičena obleka bi jej ne bila mogla tako krasno pristajati. Tu se mi je prvokrat dvignila misel: Ne bilo bi napačno, ko bi človek imel tako čedno gospodinjo.

Tudi po tem posetu moral sem teti priznati, da mi je Lenora všeč. Da ta vtisek ná me ni oslabil, to je bila tetina briga. Odslej mi je govorila le o Lenori. Prisiljen sem bil misliti na njo, in njena slika vstajala je pogosto pred mojo dušo. Navadil sem se v mislih baviti se z njo, in rodila se mi je želja po njeni družbi. Hodil sem se šetat mimo grada, da bi jo videl, — pazil sem,

ni imelo tolike moči, odstraniti tacega liberalca, kakor je dr. Tavčar! Ali pa, da je Sv. Ršnje Teló bilo z mojo izvolitvijo zadovoljno. (Veslost v središču.) Konec pa je ta, da po vsej pravici — le bodite odkritosrčni — mi odločno proti temu protestujemo, da bi se volilna agitacija zanašala v cerkev, na lece in v tabernakelne, kajti to ne bode nam, pač pa veri največ škodovalo!

Gospod poslanec Klun je zahteval dokaz za našo trditev, da so različni gospodje dušni pastirji letali od hiše do hiše in ljudi begali in jim grozili: „Če ne volite naših kandidatov, v zadnji uri ne bomo prišli s sv. obhajilom in pri spovedi ne boste dobili odveze“. (Klici na levi: „To ni res!“) Prosim imamo dokaze. Moj drugimi je tako agitiral, gospod kanonik Klun, tudi Vaš nečak, kapelan v Poljanah, ki je vzrastel v Vaši šoli. Pripoveduje se, da je gospod dekan Kajdiž, ki je ravnokar z veliko živahnostjo posegel v moj govor sam agitiral z besedami: „Sedaj me zaničuješ, na smrtno uro me boš pa klical.“ Seveda oni mladi nezreli kapelan se je izrazil določneje. Vi pa kot skušeni dekan ste besede bolj previdno izrazili, pomen pa je ostal jeden in isti.

Gospoda moja, ozrimo se sedaj nekoliko na zgodovino, na katero se je skliceval tudi župnik Ažman. Pri nas se je ukoreninilo neko posebno častenje knezoškofa. Kar on ukaže, je prav in to ne samo v verskih, ampak tudi v političnih stvareh. Njegovi slugi pa hodijo po deželi in begajo ljudi in jim pripovedujejo pri vsaki priliki: „Škof je vse, vse drugo pa je nič“. Tu bi hotel protestirati — pred vsem proti temu, da se kmeti živijo hujška v nasprotstvo z meščanstvom. Tudi gospod deželni glavar ni drugače ravnal, ko je naglašal, da imata kmeti stan in veleposestvo jedee in iste interese. Gospoda moja, to naglašanje je bilo čisto nepotrebno, kajti posebnih interesov pri nas nimajo niti meščani, niti veleposestniki, niti kmetje, ki so vsi skupaj reveži. Vsi stanovi pri nas imajo skupne interese in tisti, ki vselej naglašajo posebne interese kmetijskega stanu, dela kmetu slabo uslugo in napačno postopa. Gospod poslanec Kalan se je postavil na čisto krivično stališče, ko je rekel: „Gledališče naj plačajo taisti, ki imajo dobiček od njega“. Ako bomo, recimo, pri vsaki cesti vprašali, ali ima Ljubljana, ali kako drugo mesto in ali ima veleposestvo kaj krivisti od dotične stvari, bode to gotovo kmetiskemu stanu samo na kvar! Iz tega vidite, da je popolnoma napačno, hujškati kmeta proti meščanu. Toda ostajamo pri zgodovini, na katero se sklicuje gospod župnik Ažman. Spominjam Vas silovitih bojev, katere je provzročil na Škotskem kralj Jakob, ko je hotel vsiliti škotsko anglikansko cerkev in ž njo prelaturu. Strahovito je besnel znani Graham Chaverhouse s svojimi dragonci proti tistim, ki niso hoteli verovati v prelaturu in neobhodno potrebo prelature. Takrat se je pripetil gniljav slučaj. Polkovnik Graham je vjel dvajsetletno deklico, katera nikakor ni hotela verjeti v škofa. Zahtevala se je od nje prisega, v kateri naj bi izrekla, da ne veruje samo v Boga, ampak tudi na prelaturu, in deklica nikakor ni hotela storiti te prisega. Vrgli so jo vsled tega v morje, da bi jo vtopili. Čez nekoliko časa

kdaj hodi ob nedeljah in praznikih v cerkev, in dobro mi je delo, ako sem jo mogel pozdraviti ter jej mogel pogledati v oči.

Zgodila se je z menoj neka sprememba, katere sam nisem mogel razumeti. Vprašal sem se, je-li to ljubezen, ka-li?

Teta je bila zelo zadovoljna s to spremembo. Zdaj šele se je začela njena prava delavnost. Poizvedovala je in prenašala pozdrave neutrudno. Kmalu mi je vedela povedati, da je moj vtisek na Lenoro jako ugoden, da jej roditelji ne bodo branili možiti se, ako se oglasi pošten snubač, kateri jej bode všeč, in da je njena dota že pripravljena. Poleg tega dajala mi je dobrih svetov, kaj naj storim, kako naj se ponášam, in vzpodbujala me k odločnemu koraku. Saj ni treba, da bi se ženil kar na vrat na nos; ali zagotovim naj si srce neveste, za katero bi mi lahko žal bilo, ko bi me kdo drugi prehitel.

Bolj radi tetine sitnosti, kakor iz pravega srčnega nagujenja sem napisal Lenori pismo, v katerem sem jej trdil, da je napravila ná me globok vtis, ter jo vprašal, bi li mogla pokloniti svoje srce in ob svojem času podati mi roko v zakon. Prosil sem jo tudi, naj se poprej posvetuje s svojimi roditelji, ter mi potem iskreno odgovori. (Dalje prih.)

dá jo Graham Chaverhouse iz vode potegniti. Poklicali so jo zopet k življenju in vnovič zahtevali od nje, da stori omenjeno prisego, ko deklica tega zopet ni hotela, vrgli so jo v vodo nazaj, ki jo je za vedno pogoltnila. Deklica je utonila. Čestita gospoda, zgodovina se še dandanes spominja one deklice, katero bi Vi, ako bi jo imeli v katoliški veri, že davno bili imenovali za svetnico, in na prostoru, kjer je utonila, stoji spomeniška plošča z napisom: „Tu je bila utopljena ta in ta deklica, ker ni hotela verjeti na prelaturu, ali vzlic temu je umrla na čast našemu Bogu Jezusu Kristusu.“

Gospoda moja, tudi jaz v političnih zadevah sovražim prelaturu, in ne prisegam na prelato. Ali vendar imam zavest, da sem katoličan, če tudi ne nosim vedno in vedno vere na jeziku, kakor gospod kanonik Klun in gospod župnik Ažman. Častim svojega Boga in živim v njem, ne ljubim pa političnih prelato, ki prepir in neslogo sejejo v deželi — na čast našemu gospodu Jezusu Kristusu! In da se na steno pribije, da je ves prepir provzročila prelatura, ki ne ume svojega poklica, to je bil namen današnje debate in zategadelj je bila umestna in koristna.

V Ljubljani, 29. januarja.

Koroški knezoškof Kahn je naravnost prevzel nekako politično vodstvo, če tudi v deželnem zboru nima skoro nikogar voditi, kajti somišljenikov v zboru nima. Motili bi se pa, ko bi trdili, da je njegova beseda v zboru brez upliva. Kaže pa tudi veliko zanimanje za vse in se tudi ne pomišlja zagovarjati kacega predloga, če tudi prihaja od nasprotne mu strani, ako ga zmatra za dobrega. Tako je govoril in glasoval za hipotečno banko, kateri se naši domači klerikalci tako upirajo, ker se misel nanjo ni porodila v njih možganih. Škof je pa tudi postavil obširen predlog o ohranjenju kmetijskega stanu. Njegov predlog ima mnogo dobrih stvari, ako tudi ni brez pomanjkljivosti. Dr. Abuja je dobro povedal, da samo s tem, da se prepove razdelitev zemljišč, se še ne zavaruje kmeti stan, treba je gledati, da veleposestvo ne požre kmetov, da veleposestniki na Koroškem ne kupujejo kmetijo za kmetijo. Seveda v tem oziru škof ni mogel staviti nobenega nasveta, kar bi potem tudi cerkev ne mogla kupiti zemljise, kar pa jako rada dela. Vsekako je pa postopanje Kahnovo, če tudi se mi ž njim povse ne ujemamo simpatičneje, nego škofa Msie. Kahu svoje mnenje zastopa v zboru, Missia pa le tihoma ruje.

Pri maloruski deputaciji, ki je bila šla na Dunaj se pritoževati proti nepostavnostim pri volitvah, je bilo, kakor je znano, tudi več duhovnikov. Te dni je pa konzistorij grške katoliške metropolitije v Lvovu povabil vse dotične duhovnike in začel proti njim preiskavo. Načelnik preiskovalne komisije kanonik Bielecki je jako ozorno z gospodi duhovniki postopal. Gospodom pri škofijstvu torej niti ni prav, če duhovniki kmetom pomagajo pridobiti pravico. Ta dogodek je zopet jako pomenljiv, in nam zares kaže, da duhovščina nima potrebne neodvisnosti za politično življenje. Dokler so taki dogodki mogoči, je pač duhovnikom težavno zastopati prebivalstvo. To je nam pokazal slučaj duhovnika Stojalowskega, to nam kaže tudi ta slučaj. Kako more pač duhovnik vspešno zastopati narod, ako more za vsak svoj korak šele vprašati gospode v škofiji, kako da sodijo o tej ali oni stvari.

Mir mej madjarskimi strankami se ni dosegel. Grof Apponyi je zato zahteval, da se s posebnim zakonom zavaruje svoboda volitev. Banffy se je tako izrekel za njegov predlog. Ko je grof Apponyi zahteval od vlade, da naj točno pove, kdaj misli, da njegov predlog zakon postane, je Banffy na to odgovorjal Apponyiju jako nedoločno. Govoril je o vsem mogočem, le o tem ni, kdaj misli, da se od opozicije zaželeni zakon sklene, nič povedal. Videlo se mu je, da vlada nikakor ne misli pred volitvami upeljati nobenega zakona proti nepostavnostim pri volitvah. Še le, ko bode voljena nova zbornica in vladna večina zagotovljena za nekaj let, bi vlada bila pripravljena razpravljati v odpravi nepostavnosti pri volitvah. To je dobro spoznal grof Apponyi in je izjavil, da s sedanjo vlado ne sklepa nobenega premirja. Boj bode tedaj dalje trajal.

Položaj v Turčiji se slabša. Kristijani pač mirujejo, a zato so se pa začeli boji mej turškimi vojaki in Kurdi. Zaradi tega pa ne more Turčija pomanjšati števila vojakov v Armeniji. Vse kaže, da kakor hitro odleze sneg, pa bode zopet povsod

boj. Poslati so morali v Azijo celo novih vojakov. Turški vladni krogi so celo prepričani, da bode treba še več vojakov poslati v Azijo, ako hočejo pomladi zatreti ustanek. Seveda bode Turčija imela opraviti tudi v Evropi. — Poročilo, da je Turčija sklenila z Rusijo zvezo, se oporeka iz Carigrada. Priznava se pa, da so odnosi mej Turčijo in Rusijo najboljši. Ruski veleposlanik ima v Carigradu tak upliv, kakoršnega že Rusija desetletja ni imela. Nobena velelast se tudi Rusiji več ne upa delati ovir. Če bodo pomladi nastali v Armeniji resni nemiri, bode najbrž Turčija Rusiji dovolila, da s svojimi vojniki ondu naredi red.

Italijani v Afriki. V veliki zadregi so Italijani v Afriki, četudi je veliko veselje v Italiji zaradi srečnega odhoda podpolkovnika Galliana iz Makale. Po poročilih italijanskih listov samih je vojska jako slabo preskrbljena. Pomanjkuje ji zlasti prevaževalnih sredstev. Preskrbljevanje vojske je jako nepovoljno in vojaki večkrat stradajo. Abesinska vojska je mnogo bolje preskrbljena. Posebno streliva imajo Abesinci več nego Italijani, pa tudi njih organizacija ni slaba. Italijani le predobro vedo, da bi bili tepeni, ako bi poskusili naprej prodirati. Zato je pa veselje zaradi srečnega odhoda italijanskega oddelka iz Makale le malo prezgodnje. Sovražnik je odhod pustil jedino zaradi tega, da ima svobodno roko in se lažje pripravi za vojevanje. Zato, če je Gallianov odhod bil časten ali ne, ko je odšel z orožjem, pa Abesinci nimajo nikakega pojma, ker niso evropski odgojeni.

Dopisi.

Iz Notranjskega, 26. januarja. (Naši dež. poslanci in bodoča volitev deželnih odbornikov) Da Notranjska o zadnjih deželnozborskih volitvah molči, ji ni šteti v zlo. Mi opazujemo, kako bodo zastopniki naših „katolikov“ izvrševali svoje in svojih agitatorjev obljube in osrečevali našega kmeta; nasprotniki pa menda molče, ker jim nedostaja poguma, ponášati se z dvomljivo zmago. Minol je čas široko in medenostnih obetanj in tudi o nevarnosti za vero se več ne sliši. Občeznani, zloglasni agitatorji shranili so svoj „katoliški“ pesek za ljudske oči za morebitno bodočo porabo, ter se umaknili z obrušeni petami v svoje notranje prostore, obrnivši zbeganim in fanatizovanim volilecem svoje delokolične hrbe in misle si: „dokazali smo, da imamo upliv in da je ljudstvo za nami; ljudstvo smo pa prepričali, da je ono rešilo katoličanstvo pogiba; s tem je „causa finita“. Seveda kar nas je „liberalnih“ grešnikov, ki se nismo bojevali za tako „katoličanstvo“, ki pa kljub temu mirno in redno plačujemo svoje ne baš male deželne doklade — mi se ne damo kar tako odpraviti, domišljujemo si, da imamo tudi nekoliko pravice zasledovati delovanje ali sedenje naših — pardon! notranjskih „katoliško“-kmečkih poslancev.

Radovedni smo bili, kako visoko se bodo ti moške taksirali pri volitvi v posamezne deželnozborske odseke. Znano nam je, da zamore poslanec najuspešneje in najuplívneje delovati v posameznih odsekih, tam se stvari na drobno pretresavajo in poslanec, ki je n. pr. v gospodarskem ali finančnem odseku se lahko čestokrat jako uspešno potegne za dotične zadeve svojega volilnega okraja in primerno upliva na odsekove predloge. Čim delavnejši in sposobnejši je kdo, tem večji je njegov upliv in delokrog. Izredno redki so slučajji, da bi kak odsek predlog v zbornici ne dobil večine, oziroma, da bi se v zbornici spreminjal. Volitev v odseke je tedaj poleg strankarskega pomena tudi velike važnosti za posamezne volilne okraje.

Ako si ogledamo nekoliko natančneje posamezne odseke sedanjega deželnega zbora, iščemo zaman zastopnike notranjskih kmečkih občin; Modica, Zelena in Lavrenčiča ne najdeš v nobenem odseku, (Lavrenčič je član odseka za letno poročilo. Op. ured.) dočim so nekateri drugi poslanci kar v dveh odsekih. Vprašamo se, kje tiči vzrok, da so se vsi notranjski „katoliško“-kmečki poslanci tako prezrli, saj se je govorilo na katoliških shodih toliko o velikih poslaniških zmognostih, spretnostih in delavnosti teh mož. Ponujali, priporočali in hvallili so jih pred volitvijo tako nadležno in tako prepričevalno, kakor ponuja ob semnjih dnevih žid „Janez“ svojo „dobro robo“ iz svoje cule. Nekateri trdijo, da so ti moške sicer še vedno izvrstni katoliki, kakor so bili pred volitvami, a delo v deželnozborskih odsekih da njim mrzi; drugi pa pravijo, da se jih zaradi prevelikih duševnih zmognostij celk njihovi „katoliški“ tovariši v posameznih odsekih bojé. Bodisi že, da so se res jemale v poštev duševne sile in delavnost ali tudi ne, vsekakor pomenljivo za kakovost sedanjih naših, pardon! — notranjskih „katoliško“-kmečkih poslancev je žalostno dejstvo, da nobenega ni najti v deželnozborskih odsekih, ko imajo vendar njihovi pristaši v zbornici relativno večino in bi se lahko nanje ozirali. Po tolikem trudu, po tolikih shodih, po tolikem hujškanju in beganju našega ubogega, žalibog neraz

sodnega ljudstva, po toliki zlorabi naše vere — po tolikem kokotanju „pa tako malo jaje!“

To zdelo se nam je potrebno omeniti že danes, ko pa se vidimo pri Filipih, zahtevali bomo čisti račun.

V našem deželnem zboru je že stara, če tudi nepotrebna in za nujne zadeve jako kvarna navada, da se stvari, katere bi se lahko v enem zasedanju rešile, od leta do leta odkladajo in zavlačujejo, deloma zato, ker so podatki deželnega odbora pomankljivi in jih deželni odbor dotičnim odsekom prekasno predloži, ali ker se odseku ali poročevalcu zdi, da je stvar najhitreje rešena če se jo odpravi z običajnim predlogom: „odstopi se deželnemu odboru v nadaljnjo poizvedovanje in poročanje v prihodnjem deželnozborskem zasedanju.“ Meni se kar gabi, če slišim ali berem te obrabljene besede. Leta in leta leže nekateri predlogi in resolucije nerešene pri deželnem odboru, a dotični odbornik se ne gane, v mnogih slučajih pa celo na resolucije deželnega zbora jednostavno pozabi in stvar je rešena. Če se pa kaka taka zadeva, na pr. tikajoča se regulacije kake struge, tehnično pregledovanje kake potrebne ceste, pregledovanje zaradi vodovodov in vodnjakov in napravo načrtov po preteku več let zopet urgira in da pride taka stvar vnovič pred deželni zbor, sklene se zopet podoben predlog ali resolucija, in to je motovilo brez konca in kraja. Kam se pa hočeš pritožiti, saj je visoki deželni odbor najvišja in zadnja avtonomna instanca v deželi! O takih slučajih bi se lahko napisali cele pole. Uboga Kranjska, uboga deželna avtonomija!

Če je kateri stranki res mar za pozitivno delo, naj to pokaže pri prihodnji volitvi deželnih odbornikov in naj take nedostatke odpravi. V letošnjem zasedanju pa naj bodo posamezni odseki z enakimi predlogi previdni in naj pri letnem poročilu deželnega odbora delovanje dobro pregledajo. O očitno o zadevah jednega slovenskega odbornika, moža, ki se izredno odlikuje po svoji „občeznani delavnosti, hitrosti in temeljitosti“ o stvareh svojega referata, treba je velike previdnosti in nekoliko zaslužene kritike.

Kdor prevzame posel in dohodke deželnega odborništva naj ne smatra tega mesta zgolj le kot častno. Delavnih, značajnih ter sposobnih mož potrebujemo, zato naj ne bo nobena stranka pri bodoči volitvi dež. odbornikov preveč mehkosrčna in nepotrebno obzirna.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. januarja.

— (Čudno postopanje pri odpisu davkov.)

Uvažujé po potresu nastale kritične razmere hišnih posestnikov ljubljanskih, je državni zbor s posebnim zakonom določil odpis od davkov tistim hišnim posestnikom, katerih poslopja je potres poškodoval ali do cela podrli. Za nove zgradbe se je dovolilo 25letno davčno oproščenje, za stara poslopja, katera je samo popraviti, pa se je določilo, da se dovoli oprostitve od $\frac{3}{4}$ leta do 5 let, v primeri z nastalo škodo. Da bi se ta odpis davkov vršil povsem pravično in bi ne bil nihče prikrajšan, je c. kr. lokalna davčna komisija nasvetovala za Ljubljano — in morebiti tudi za poslopja na deželi — naj se določa odpust davkov primerno škodi na posloppju in njega vrednosti ter primerno z odpustom davkov pri novih stavbah. To je jedino pravo in pravično merilo, za katero gre posebna zahvala c. kr. davčni lokalni komisiji, zakaj le po tem merilu je mogoče, postopati povsem nepristransko. Žal, da je finančno ministerstvo to merilo deloma premenilo — na čegav upliv, tega ne vemo. Ministerstvo je določilo, da je pač računati po merilu, katero je nasvetovala davčna lokalna komisija, poprej pa da je od škode, katero je prouzročil potres na posloppjih, odbiti podporo in posojilo, katero je dotični posestnik dobil od deželne vlade. Vsled tega se doba oproščenja od davkov neprimerno skrči. Denimo, da na hiši, vredni 20.000 gld., je potres naredil škode 5000 gld., in da je posestnik dobil brezobresnega posojila 2000 gld., podpore pa nič. Po merilu katero je nasvetovala davčna lokalna komisija, bi bil mož deležen oproščenja davkov za dobo $1\frac{1}{4}$ leta, po merilu, kakor je je določilo finančno ministerstvo, pa se od škode najprej odbije dobljeno posojilo in vsled tega se dovoli oškodovancu oproščenje davkov le za $\frac{3}{4}$ leta, torej kar za pol leta krajši čas. Na ta način krati finančni erar oškodovancem po potresu dobroto, katero jim je namenil državni zbor. Ako bi se od izkazane škode odbijala samo nevračljiva podpora, katero je država dala iz svojega žepa, bi ne ugovarjali, ali popolnoma nekretno je, da se odbija tudi podpora, katero so dobrosrčni ljudje zložili v neposredno podporo oškodovancem in le nje razdelitev prepustili deželni vladi. S kako pravico išče finančni erar dobička od darov, katere so darovali češki in hrvatski

bratje ali Dunajčani? Kako pride erar do tega, da hoče participirati pri darovih, namenjenih prebivalstvu? To je v nebo upijoča krivica! A tudi to je nezaljšana krivica, da se od škode na posloppjih odbije brezobresno posojilo, katero je kdo dobil. Posojilo je navadno nezadostno, je pač lepa pomoč v najhujši stiski, ali ž njim se po potresu prouzročena škoda ni kar nič zmanjšala. Škoda je ista, če je kdo dobil posojilo ali ne, saj bode moral posojilo vrniti, z novim dolgom pa še ni nihče pokrtil svoje faktične škode. Zategadelj je odbijanje posojila od škode pri določanju oproščenja od davkov prav tako velika krivica, kakor odštevanje nevračljivih podpor. Državni zbor je določil, naj se dajejo brezobresna posojila, a če se oškodovancem odbije dobljeno posojilo od škode in se mu za toliko krajši čas dovoli oproščenje od davkov, je finančni erar še na dobčku, ker se mu na ta način dana posojila prav dobro obrestujejo. Vidi se torej, da je finančni erar faktično prikrajšal občinstvo za dobroto, katere mu je namenil državni zbor in proti temu se morajo naši poslanci oglasiti z največjo odločnostjo.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Jutri se bo na našem odru pela nova, svoj čas zlasti na Dunaju izredno priljubljena, neštivilnokrat igrana Suppéjeva opereta „Deset deklet“, a za nobeno moža“. Dejanje igre je jako zabavno, godbo pa štejejo strokovnjaki mej najboljše Suppéjeve skladbe. Iz prijaznosti bodeta sodelovali tudi operni pevki gosp. Ševčikova in gosp. Jungmannova, uležile so se pa tri arije „Skrjančkova pesem“, „Santa Lucia“ in „Do re-mi fa“. Pred opereto se bode igrala priznana izvrstna in tudi v nas jako priljubljena veseloigra v jednem dejanju „Starinarica“. — Prihodnji teden, in sicer v torek bode benefična predstava tenorista gospoda Purkrabeka.

— (Podiranje poškodovanih hiš v Ljubljani) prišlo se bode prihodnji mesec oziroma marca v št. Jakobskem oddelku, v Gradišči in na nekaterih drugih krajih mesta, kjer se ta dela tekom letošnje zime še niso izvršila. Posestniki dotičnih hiš, ter obrtniki in trgovci, ki bivaajo sedaj v njih, preskrbeti si bodo morali zanaprej primeren prostor po — barakah. — Zadaže dni došlo je iz Farlanije in nje obližja par laških zidarskih mojstrov in polirjev ogledat si tereti za svoj — zaslužek. Koncem februarja dojdejo izvestno tudi že trume zidarskih in drugih delavcev v Ljubljano ž njimi pa seveda tudi pomladanska — draginjska sezóna.

— (Poštni nabiralnik.) ki je prej visel na oglu Sossove hiše, nahaja se zadnji čas na oglu Krisperjeve hiše; pri Brusovi (Štefctovi) prodajalnici pred škofijo pa se je napravil nov nabiralnik.

— (Nasledki mraza) Cavi mestnega vodovoda so zadnji čas po nekaterih posloppjih vsled mraza popokale in voda v njih zamrznila.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani) V popolnito svojega poročila o odloženih obrtih bodi povedano, da izvršuje g. A. Schaffer i nadalje obrt in trgovino z rokavicami, bandažami itd. in da je le zategadelj odložil prvi patent, da je mogel dobiti drugi, širši, namreč za prodajanje mešanega blaga.

— (Izlet v Trebnje) priredi oddelek gledališkega osobja ljubljanskega v nedeljo dne 2. februarja z opoludanskim vlakom. Izletnike bode spremljala godba. Udeležiti se izleta lahko vsakdo. V Trebnjem bode zabava v novourejeni gostilni pri Urankarji (g. Alojziju Pavlinu).

— (Popravek.) V včerajšje naše poročilo iz deželnega zbora se je v govor posl. Globočnika urinila neljuba hiba. Gosp. posl. Globočnik je rekel, da se je statistično izkazalo za dobo 10 let 1581 falsificiranih listin. — Konec govora poslanca Hribarja, kateri smo priobčili v včerajšnji številki naj se glasi: „Za ukanjem pride večkanje“ — Tako uči abecedno znanije“. Tako je namreč Cagnar preložil Schillerjev verz „Nach dem U kommt das W — So lehrt uns das ABC.“

— (Mušica) Navadno se pravi: Komur da Bog kak urad, temu da tudi zanj potrebno pamet. Izid deželnozborskih volitev v kmetskih občinah priča, da so mogoče tudi izjeme.

— (Promet na dolenskih železnicah) je v preteklem letu gledé tovornih predmetov napram onemu 1894. l. nekoliko zaostal, dočim je bil osební še dokaj ugoden. Da je temu največ kriv neugodni vožni red, še omenjati ni treba.

— (Zapečaten klerikalen brlog.) V Šmartnem pri Litiji so imeli klerikalci do najnovejšega

časa zlasti pa za časa deželnozborskih volitev pri cerkveniku posebno zavetišče. Pili in jedli so, da je bilo kaj, za „desert“ pa so brustali „liberalce“ in „brezverce“; tudi svatbe in druge gostije so se vršile v teh prostorih, dokler ni prišla v četrtek 23. t. m. finančna straža v spremstvu rednega občinskega moža in naredila konec vsi gloriiji. Mežnarja so bili klerikalnih agitatorjev govori tako zmešali, da je mislil, da sme izvrševati krčmarsko obrt, ne da bi bilo plačati kaj davkov, dovolj da reče, da gosti ljudi — zastonj. Finančna straža ga je drugače poučila.

— („Fremdenzeitung für Oesterreich“) priobči v kratkem nekaj lepo ilustrovanih člankov o Postojni, Bledu in Kamniku.

— (Čitalnica v Škofjiloki) priredi dne 5. februarja 1896. l. v društvenih prostorih prostori plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krono za osebo. Pri plesu bo svirala godba sl. c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

— (Narodna čitalnica v Kranju) priredi svojo „maškarado“ dne 15. februarja (na pustno soboto). Pri plesu svirala bo vojaška godba.

— (Gasilno društvo v Gorjah) priredi dne 2. februarja ob 3. uri popoldne v gostilni pri Repečniku v Spod. Gorjah veselico.

— (Gospodarsko bralno društvo v Cerknem) priredi v nedeljo, dne 16. februarja ob 1. uri popoldne v društveni sobi občni zbor z navadnim dnevnim redom.

— (Volkovi in letošnja zima.) Z dolensko-notranjske meje se nam javlja, da se potikajo po kočevskih, čabrskih in šneprskih gozdih trije volkovi sameci, ki delajo kmetom v ondotnih krajih dokaj skrbí.

* (Senzacijonelen samomor v Zagrebu) Samomor podžupana Stankovića je obudil v Zagrebu toliko večjo senzacijo, ker so tam Stankovića zmatrali za jednega najbogatejših meščanov. Uzrok samomoru še ni pojasnjen. Dočim sodijo jedni, da si je Stanković vzel življenja, ker je prišel v finančialne stiske, pravijo drugi, da se je ustrelil, ker se je bal, da izgubi značaj častnika izven službe. Neki list je namreč Stankovića očital strahopetnost in ker Stanković na to ni reagiral, se je začela proti njemu preiskava.

* (Požar v davčnem uradu) V Nytri na Ogerskem je v davčnem uradu nastal ogenj, ki je upepelil vse knjige in akte. Sodi se, da je kak uradnik kaj defraudiral in zanetil ogenj, da prikríje svoj zločin.

* (Nemški cesar) zna prav vse. Ni je stroke, v kateri bi on ne bil temljito podkován. On je državnik in vojskovodja, slikar in pesnik, kipar in kritik. Pred kratkim je razpisal 2000 mark nagrade za najboljšo popolnitev kipa „Plešoča Menada“, kateri kip je bil načel Schliemann. Stiranjst umetnikov je predložilo svoje načrte, a nobeden ni cesarju ugajal. V posebnem dopisu naučnemu ministerstvu je cesar naznanil, da nobeden umetnikov ni razumel ideje; povišal je zategadelj nagrado na 3000 mark a v celem nemškem cesarstvu na dvomi nihča, da je ne bo treba izplačati, ker to ve vsakdo, da je po Viljemovih mislih v Nemčiji samo jeden mož, ki zna vse in torej tudi to, namreč — cesar Viljem.

* (Nesreča v premogokopu) V Tylorstownu na Angleskem je v ondotnem premogokopu nastala strašna eksplozija plinov. 55 premog-rjev je bilo ubitih, mnogo ranjenih.

Brzojavke.

Dunaj 29. januarja. Kandidatje za mesto predsednika višjemu sodišču v Gradcu so: višjesodni predsednik v Trstu Peck, dvorna svetnika pri najvišjem sodišču Edvard Kindinger in dr. Friderik Perko in predsednik ljubljanskemu deželnemu sodišču Kočevar.

Dunaj 29. januarja. Ukaz, da častniki in vojniki ne smejo obiskovati „Narodni dam“ v Brnu se je razveljavil. Podmaršal Succovaty, kateri je ta ukaz izdal, se premesti. Ker se je to sklenilo zoper voljo moravskega namestnika barona Spens-Boodena je slednji podal ostavko.

Praga 29. januarja. Deželni zbor je predlog nemške stranke, naj se zakonitim potom določijo dvojezični javni napisi v Pragi, odkazal posebnemu odseku, vzlic odločnemu protestu čeških poslancev.

Brno 29. januarja. Danes se vrše tu pogajanja mej obema češkima strankama na Moravi zaradi fuzije obeh strank in skupnega postopanja pri deželnozborskih volitvah.

Rim 29. januarja. Koburžan je papeža osebno prosil privoljenja, da prestopi princ Boris k pravoslavni veri, a papež je to odločno odklonil.

Pariz 29. januarja. Zatrjuje se, da se snideta cesar Franc Jožef in predsednik Faure meseca marca o priliki, ko pride cesar obiskat cesarico na Kap Martin.

Noviteta!

V četrtek, dne 30. januarja 1896.

Opereta! Privikrat: Opereta!

Deset deklet, a za nobeno moža.

Opereta v jednem dejanju, po nemški „Zehn Mädchen und kein Mann“, od Suppé-a, preložil „*“. Kapelnik g. Hilarij Benisek. Režiser g. Rudolf Ineman.

Koncertni program:

1. št. Smetana: „Pesem škripančkov“, poje Libuša, gospica Ševčikova. — 2. št. „Santa Lucia“ — Aria Neapolitana, poje Limonia, gospica Jungmanova. — 3. št. „Proklete grablje“, Zložil H. D. Deklamira Micika, gospica Slavčeva. — 4. št. „Angleška pesem“, poje Brita, gospica M. Nigrinova. — 5. št. „Do-re-mi-fa“, zbor gojenk iz operete „Mali vojvoda“ („Le petit duc“), poje cela rodbina Petelinčeva pod osebnim vodstvom očeta Petelinčeka.

V začetku:

Starinarica.

Veseloigra v jednem dejanju. Spisala češki B. Vikovan-Huměticka. Preložil Fran Gestrin. Režiser g. Rudolf Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 7/8. uri. Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v soboto, dne 1. februarja 1896.

Tujci.

28. januarja

Pri **Mallou**: Fischer, Gnapill, Schacherl, Szeps, Hamelli, Nägele, Kupferschmidt, Kreuzhuber, Schwarz z Dunaja. — Veith iz Linca. — Škoda, Valentini iz Trsta.

Pri **Lloyd**: Kolenc iz Gorenje vasi. — Bruner iz Kočevja. — Šibar iz Bele cerkve. — Pinherle iz Trsta. — Kunglesch iz Trga. — Krempel iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:

26. januarja: Reza Kokalj, mizarjeva hči, 3 mesece. Opekarska cesta št. 8, bronhialni katar. — Vincenc Josip Nolli, c. in kr. stotnik računovodja v p., 58 let, Studentovske ulice št. 2, otrpnenje pljuč.

Meteorologično poročilo.

Januarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	753.0	— 6.2	sl. vzhod	oblačno	
29.	7. zjutraj	752.6	— 12.0	sr. jvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	751.9	— 3.1	sl. vsvz.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura — 5.7°, za 3.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. januarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	95	"
Avstrijska zlata renta	122	"	40	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	65	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	30	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1020	"	—	"
Kreditne delnice	372	"	25	"
London vista	121	"	25	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	30	"
20 mark	11	"	86	"
20 frankov	9	"	61 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	70	"

Dne 28. januarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	50	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	50	"
Ljubljanske srečke	23	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	172	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	488	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	28 1/4	"

Zahvala.

Povodom smrti in pogreba nepozabnega nam brata, oziroma strica, svaka in bratrance, gosp.

Vinc. Jos. Nolli-ja

c. in kr. stotnika-računovodje v p.

izpolnujejo podpisani sorodniki častno dolžnost, izrekat svojo najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so pokojnika tako mnogobrojno spremlili k večnemu počitku; posebno pa veleslavnemu častniškemu zboru tukajšnje posadke, č. č. gg. darovalcem prekrasnih vencev, č. č. gg. pevcev za ganljivo nagrobno, preč. duhovščini in sploh vsem prijateljem in znancem, ki so na ta ali oni način izkazali svoje sočutje in sožalje ob boleznih in ob smrti blagega rajnega.

V Ljubljani, dne 29. januarja 1896.

(1851)

Zaljujoči sorodniki.

Hiša

jako elegantna in prostorna, z vrtom in dvoriščem, sploh z vsemi potrebnimi prostori, v prijaznem, živahnem in zdravem notranjskem trgu, v koji se izvršuje že več let živahna in dobro založena trgovina z mešanim blagom, železnino, porcelanom in pekarijo,

daje se radi premembe stanovanlišča pod ugodnimi pogoji v najem ali prodaja.

Natančneje poizvedbe na upravništvu „Slovenskega Naroda“ pod znamko „N. N.“. (1845—2)

Najgotovejši uspeh

imajo preskušene in visoko cenjene

Kaiser-jeve

poprovo-metne karamele

proti pomanjkanju slasti do jedij, bolečinam v želodcu in spridenemu želodcu. Pristne v zavrtkih po 20 kr. prodajata: Viljem Mayer in M. Martens, lekarja v Ljubljani in Martin Petek (1429—7) II. v Veliki Nedelji.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno olje iz kitovih jeter.

(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoča in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna st. klenica 1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld. (1721—2)

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omejen priključni in očajalni deli označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Anzeo, Ischl, Gmünd, Solnograd, Steyr, Lina, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Joseru, Inomost, Bregeno, Gurib, Genevo, Paris, Steyr, Lina, Gmünd, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto. Nasun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmünd, Ischl, Anzeo, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 10 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 15 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Genevo, Guriba, Bregeno, Inomosta, Zella na Joseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 3. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. zvečer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 45 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamul.
Ob 8. uri 05 min. popoldne v Kamul.
Ob 8. uri 50 min. zvečer v Kamul.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamul.
Ob 11. uri 15 min. popoldne iz Kamul. (1705-23)

800

hrastovih pragov (Schweller)

1.80 m dolgih, pripravnih za pokrivanje mostov in grap, kakor tudi za babe pri vrtnih ograjah, je na prodaj. — Več pové J. Lavrenčič, Dunajska cesta št. 25. (1834—2)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504—21)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Slikar in pleskar iz Celja.

Prevzemljem po ceni

slikarsko, pleskarsko in lakirarsko delo

ter jamčim za najboljši material.

Priporočila so na razpolaganje.

Vpraša naj se pri Karolu Kolser-ju v hotelu „Pri Mallou“ v Ljubljani ali naravnost pri (1824—2)

Avgustu de Toma

slikarju in pleskarju v Celju.

Slikar in pleskar iz Celja.

Vizitnice

priporoča

„Národna Tiskarna“.

Štev. 3279.

(1848—1)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoče leto ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Sühnl-a za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr.

Prošnje za to ustanovo, do katere imajo pravico ubogi otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski, vložiti je tukaj do konca meseca februarja letos.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

27. dan januarja 1896.

Kranjsko društvo za varstvo lova.

Oni p. n. gospodje, ki hočejo, da jim društvo priskrbi

sparjenih jerebic za izpustitev

se prosijo, da svojo potreščino naznanijo vsaj do 15. dne februarja t. l. (1846)

V Ljubljani, dne 28. januarja 1896.

Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

Domača tvrdka!

Tesarski obrt

Domača tvrdka!

IVAN ZAKOTNIK

tesarski mojster in zapriseženi izvedenec c. kr. deželne sodnije

v Ljubljani, Nove ulice št. 5

(1474—23)

se priporoča v vsa tesarska stavbinska dela. — Cene so povsem trpežnemu delu primerno nizke.